

GCL-BERICHTEN

VOORZITTERSWOORDJE

Agere Contra

De (Vlaamse) televisiekijker zag de voorbije maanden hoe stand-up comedian en 'angstcoach' Philippe Geubels mensen hielp hun angsten te overwinnen: van spinnenfobie tot hoogtevrees en vliegangst. Na een eerste fase van bewustwording leren deelnemers met de steun van de coach en van lotgenoten om stap voor stap hun angst onder ogen te zien. Het doel: dat hun leven niet langer bepaald wordt door vermijding. Die confrontatie met je angst is een vorm van 'agere contra': ingaan tegen wat je op dat moment instinctief zou verlangen te doen.

Binnen de Ignatiaanse spiritualiteit gaan we behoedzaam om met onze innerlijke bewegingen, zoals het verlangen. Brengt het ons dichterbij diepe vreugde — ook achteraf — en bij wat we echt belangrijk vinden? Of leidt ze ons daarvan weg? Worden we bewogen door de Geest, of eerder door angst, neigingen of gemakzucht? En volgen we niet al te snel onze automatische reflexen van 'freeze' (verstarren), 'flight' (vermijden) of 'fight' (blijven vechten tegen alles wat we als bedreigend ervaren)?

Juist in zulke situaties leert Ignatius ons dat het belangrijk is om een tegenbeweging te maken. Alles begint met een eerlijke bewustwording van wat ons drijft. Door vervolgens kleine stappen te zetten, kan onze innerlijke dynamiek geleidelijk veranderen. Er komt opnieuw ruimte vrij waarin we ontvankelijk kunnen worden voor Gods genade en liefde. Heel langzaam — stap voor stap, zoals een spons die druppel voor druppel water opneemt — kan omkeer en groei zich voltrekken.

Als GCL-gemeenschap kunnen we elkaar ondersteunen in die beweging van 'agere contra'. De sfeer van respectvolle en veilige verbondenheid binnen de groep en de kwaliteit van het luisteren en spreken in de Geest, scheppen ruimte om onze persoonlijke 'strijdpunten' te delen. Elkaar daarin bemoedigen, ondersteunen en blijven geloven in elkaars groeikracht dankzij de Geest: dat is een kostbare schat waarop we als GCL-gemeenschap mogen blijven bouwen.

GINETTE VAN BOGAERT
VOORZITTER GCL IN VLAANDEREN

AGERE CONTRA OF AGERE PRO? -KIEZEN VOOR VERVULT ME MEER DAN KIEZEN TEGEN-

"Of ik een persoonlijk ervaringsbericht wil schrijven voor de GCL, over agere contra, niet theoretisch, maximaal 1300 woorden?"

Ik zet me te snel aan het schrijven en bots op twee problemen. Het eerste probleem heeft met begrijpen te maken; het tweede met beleven.

- **Begrijpen.** Denk ik niet te snel dat ik goed weet wat Ignatius met *agere contra* bedoelt? Doe ik er niet beter aan om eerst wat meer te lezen en wat langer na te denken? Het antwoord ligt in de vraag.
- **Beleven.** Paulus schreef ooit: "Het goede dat ik wil, doe ik niet en het kwade dat ik niet wil, doe ik wel". Dat is ook mijn ervaring. Waarom vervel ik telkens weer in dezelfde fout, ook al 'weet' ik het? Dit is pijnlijk en soms beschamend. Het is tegelijk een soort mysterie waar veel mensen mee worstelen.

Ik zal dus proberen om een beter *begrijpen* en een eerlijk *beleven* naast elkaar te leggen. Zo kwam ik tot drie gedachten die me belangrijk lijken en die onderling sterk verbonden zijn. Het thema is veel rijker, maar ik moet me beperken.

Eerste gedachte

Agere contra betekent blijkbaar *er bewust voor kiezen om het tegenovergestelde te doen van wat mijn natuurlijke neiging me ingeeft als ik weet dat die neiging slecht is voor mij en/of de anderen*. Bijvoorbeeld: geen alcohol drinken als ik nog de baan op moet, ook al zit ik in een gezellig restaurant en al hou ik van een paar glazen wijn. Water drinken *in plaats van* alcohol is hier een vorm van *agere contra*. Of nog: aan een gastentafel de minste plaats innemen *in plaats van* de centrale plaats ook al heb ik daar spontaan misschien meer zin in.

Twee kanttekeningen bij deze definitie. Ik denk dat ik niet altijd het tegenovergestelde hoeft te doen. Het volstaat vaak om gewoon iets *niet* te doen: gewoon niet roken, geen drugs nemen, mensen niet beledigen enzovoorts... Ten tweede: deze definitie komt me nog te negatief over. Het lijkt zo wel een wereld van alleen maar verboden. Is dit wel leefbaar? Vanuit mijn beperkte levenservaring vind ik deze definitie inderdaad te negatief al zijn er zeker *momenten* in het leven dat een *radicaal neen* noodzakelijk is.

Tweede gedachte

Het is mijn persoonlijke ervaring dat als ik iets negatiefs *vervang* door iets positiefs, dat alles mij dan beter lukt dan indien ik het negatieve alleen maar wil bekampen of *onderdrukken*.

Sinds ik met pensioen ben, heb ik besloten om elke vrije namiddag uren lang in de natuur te wandelen, bij goed en bij slecht weer. Het doet me enorm deugd. Ik kom 's avonds altijd opgewekter thuis dan toen ik vertrok. Het vergt ook weinig inspanning, want ik doe het graag. Ik hoef dus niets te onderdrukken; alleen maar 's middags vijf minuutjes weerstand en natuurlijke traagheid overwinnen. Bijkomende gedachte: wat ik *regelmatig* doe, wars van mijn 'goesting', wordt op den duur ook gemakkelijker. Hetzelfde geldt voor huishoudelijke taken, tijdig opstaan, een leefbaar levensritme onderhouden, bidden, schrijven...

Anders geformuleerd: ik ervaar dat *agere contra* gemakkelijker wordt als ik voor iets kies dat goed is voor mij: een soort *agere pro devies*.

Derde gedachte

Ignatius heeft een groot deel van zijn leven met 'zijn eigen *agere contra principe*' geworsteld. Hij overdreef in zijn boetedoeningen. Zijn zondebesef was lange tijd niet bevrijdend, maar bedrukkend. Het is pas geleidelijk aan dat de vreugde het bij hem zal halen van de somberheid. Aan zijn beroemd geworden aanstekelijk charisma is een lange innerlijke strijd voorafgegaan.

Wat betekent dit voor mij?

Ik geloof inderdaad dat de vreugde een veilig kompas is. Als ik vrede en *vreugde* voel, dan zit het wel goed. Vaak weet ik dit pas achteraf. Sinds dit jaar geef ik een cursus Nederlands voor migranten, en soms ook aan mensen zonder papieren. Op zich heb ik het eigenlijk wel gehad met eindeloze lesvoorbereidingen (ik deed dit immers 34 jaar lang, elke dag). *Leuk* vind ik het voorbereiden op zich dus niet echt en om als het stortregent toch weer die lange weg naar het klaslokaal te gaan, is al evenmin iets wat ik *spontaan* wil. Maar: elke keer dat ik terug naar huis kom, ben ik opgewekt, want die mensen uit alle kanten van de wereld zijn supervriendelijk. Ik voel me dan verrijkt en ervaar zinvolheid. In een reflectie over *agere contra* is het opmerken van het verschil tussen *pre-feeling* en *after-feeling* belangrijk, zo niet beslissend. Alleen dan is de vreugde een betrouwbaar kompas.

Ik geloof verder dat het bevrijd worden van negatief handelen ook *tijd* en *geduld* vergt. Toen ik jonger was, noteerde ik na elke retraite heldhaftige besluiten en voornemens. Je raadt het resultaat. Sinds 30 jaar ga ik nu echter regelmatig op retraite bij de trappisten in Rochefort. Ik deel er hun levensritme en merk hoe hun levensritme ook *langzaam* mijn thuisritme doordringt. Vooral als ik weer ontegenlijk vroeg wakker word. Ik erger me niet meer, sta op, doe wat aan *lectio divina* en laat me dragen door het vroege en verre gebed van mijn vrienden-trappisten.

God heeft een ander ritme dan wij. Hij heeft een andere manier en een ander tijdschema om ons *om te vormen* dan wij met onze overhaaste wilskracht.

Ignatius beschrijft dit *langzame proces* haast poëtisch:

"Bij wie van goed naar beter gaat, raakt de goede engel de ziel lieflijk, licht en zacht aan, zoals een druppel water in een spons dringt" (G.O. 330).

Als God op deze manier van ons houdt, mogen wij eveneens op zijn manier proberen van andere mensen en van onszelf te houden. Bovenstaand citaat en het *agere contra devies* horen dus samen. Ze komen beide van dezelfde persoon die ook zijn strijd heeft gestreden en zijn weg heeft afgelegd..

De ommekeer bij Ignatius is ten slotte vooral *aan hem* gebeurd en niet alleen *door zijn toedoen* en inspanning. We noemen dit *genade*.

Inderdaad, ik merk soms pas na vele jaren dat iets in mij veranderd is: dat ik wat minder wil winnen in een discussie, wat minder snel reageer als iemand iets beweert waarmee ik het niet eens ben, me wat minder snel of minder sterk down voel als een bericht van een geliefd persoon te lang uitblijft enzovoorts... Soms echter zijn het gewoon de anderen die me daar terloops of licht-verbaasd op wijzen.

Agere contra gebeurt dus niet alleen door zelfreflectie of door pure wilskracht, maar vooral dankzij het wonder van de tijd, de werking van de natuur, de goedheid van mensen en het geduld van God.

Zijn er dan geen dingen, gedragingen, gevoelens waar we misschien een leven lang *tevergeefs* mee worstelen? Ik vermoed van wel.

Daarom tot slot volgend bekend maar vooral troostvol gebed:

**God, schenk mij de kracht om te veranderen
wat ik kan veranderen,
de moed om te aanvaarden
wat ik niet kan veranderen
en de wijsheid om
mettertijd
het verschil tussen beiden te ontdekken.**

GUY DALCQ (HOOFDREDACTEUR TIJDSCHRIFT 'CARDONER')

Drie vragen voor bespreking in de groep.

- Is er iets in dit ervaringsbericht dat ik herken of dat me aanspreekt?
- Wat zou ik vanuit mijn eigen ervaring willen aanvullen, nuanceren of corrigeren?
- Het bovenstaand ervaringsbericht is vooral als een individuele ervaring beschreven; zouden mensen die gehuwd zijn of in een ander samenlevingsverband leven andere accenten leggen, minder individualistisch? En ten slotte: kunnen wij als GCL-groep elkaar concreet steunen in 'agere contra of agere pro', en zo ja, hoe?

AGERE CONTRA

Om mijn dijbeenblessure te verminderen wordt me aangeraden om dagelijks een oefening te doen. Ik zie het als een 'agere contra', een handeling tegen verstijving om soepelheid op gang te brengen. Hierdoor wordt de genezingskracht van mijn lichaam in werking gezet.

Ignatius beschrijft in zijn autobiografie dat hij geobsedeerd werd door de angst dat hij de pest op had gelopen doordat hij met zijn hand een patiënt had aangeraakt. Dit stoorde hem zodanig dat hij na een tijdje zijn hand in zijn mond stak. Vanaf dat moment was zijn obsessie verdreven.

Jezus had tot twee keer het gesprek gevoerd met de verleider, maar nu werd het Hem te gortig: 'Ga weg Satan'. En Lucas zegt dat vanaf dat moment Jezus voorlopig met rust werd gelaten.

Iemand zei in een begeleidingsgesprek dat hij zich minder aan de waan van de dag wilde overgeven. Ik vroeg hem aan Jezus te vragen waartoe hij uitgenodigd werd om dit te leren. Na een moment van gebed besloot hij om zijn oortjes uit te doen op de fiets, in de metro en in de winkel, kortom overal. Vanaf dat moment ontving hij zijn omgeving veel meer en kon hij ook Jezus meer ontwaren in alles wat er om hem heen zich voltrok.

Voorbeelden van agere contra, bewuste acties tegen eigen neigingen, angsten of gemakzucht om geestelijke groei te bevorderen.

Ik beschouw die bewuste actie als een stop op het lek, zodat de genade niet meer kan wegsijpelen. Gemakkelijk laat ik me afleiden en ben ik niet meer bezig met dat wat ik verlangde te doen. Juist als er een ingewikkeld werkje wacht, wat hoofdbrekens kost, is het

zo gemakkelijk om daarvan weg te lopen en...me te laten afleiden. De afleiding lijkt me op zo'n moment meer vreugde te verschaffen. Maar achteraf kijk ik er anders tegenaan: de tijd heeft doorgetikt en er is niks gegroeid of opgelost. Een paar dingen helpen mij:

- Allereerst om de afleiding geen interne strijd te laten starten. Alsof het er niet zou mogen zijn. Het is er en ik kan er mee overweg.
- Af en toe is het ook nodig om juist wel afleiding te zoeken en iets even te laten rusten. Reflectie is nodig om leugens en goede bewegingen te herkennen.
- Me bewust worden dat ik gekozen heb om iets te doen dat ik belangrijk vond en eventueel terug te halen waarom ik met die klus was gestart. Ook al wordt het wat taai.
- Anderen inschakelen door te vragen voor me te bidden. Zoals de vorige paus luid en duidelijk opriep: 'ik ben een zondaar, bid voor mij'.
- Soms de troefkaart op tafel gooien: 'Ga weg Satan'. Ik stel me met genoeg voor hoe hij afduikt. En laat het gevoel van herwonnen vrijheid toe in mijn binnenste.

Er is een optocht aan tegenhandelingen te bedenken: gaan sporten, iets goeds zeggen i.p.v. roddelen, een bijbelvers memoriseren, enzovoorts. Als het lek steeds effectiever en sneller gedicht wordt, kan de genade meer vreugde, heling, groei en liefde tot ontwikkeling brengen.

HANS VERWIJS (GCL AMSTERDAM)

ZEE

Ik wil alleen zijn met de zee,
ik wil alleen zijn met het strand,
ik wil mijn ziel wat laten varen,
niet mijn lijf en mijn verstand.

Ik wil gewoon een beetje dromen
rond de dingen die ik voel
en de zee, ik weet het zeker,
dat ze weet wat ik bedoel.

Ik wil alleen zijn met de golven,
ik wil alleen zijn met de lucht,
ik wil luist'ren naar mijn adem,
ik wil luisteren naar mijn zucht.

Ik wil luist'ren naar mijn zwijgen,
daarna zal ik verder gaan
en de zee, ik weet het zeker,
zal mijn zwijgen wel verstaan.

TOON HERMANS

AGERE CONTRA: DOE MAAR HET TEGENOVERGESTELDE

Ignatius hecht veel belang aan het persoonlijke verlangen. De ervaring leert echter dat niet alles goud is dat blinkt. Ignatius gebruikt een bijzonder beeld: de vijand die de vorm aanneemt van de engel van het licht: het lijkt goed, maar eigenlijk trekt het je weg van het leven. In meerdere situaties raadt hij aan het tegenoverstelde te doen van wat je spontaan zou doen: agere contra – Latijn voor handelen tegenin.

Ik geef zeven toepassingen.

1. Luciferprincipe

Ervaringen die boos, geërgerd, bitter maken op het ogenblik zelf en achteraf, wijzen meestal niet de richting die leidt tot leven. Laat ze los. Maar de **gedachten** die zich in het bijzonder bij woede aandienen, geef je beter een andere behandeling dan de boosheid zelf. Die gedachten zijn vaak juist. De duivel wordt ook Lucifer genoemd. Lucifer betekent lichtdrager. Lucifer reikt het licht van de waarheid aan. Hij noemt de gebreken van de mensen. Hij doet dit om mensen te beschadigen.

De spontane neiging kan zijn de betrokkene hard met die waarheid te confronteren. Het effect is vaak omgekeerd. Het slachtoffer voelt vooral de woede en gaat zich afschermen. Gevolg is dat de waarheid niet binnenkomt. Het kan ook zijn dat zo'n woede-mededeling wel binnenkomt. Ze dreigt de betrokkene op te sluiten in zijn fout, veeleer dan te bevrijden. Ignatius raadt aan te wachten tot de woede is overgewaaid. Spreek dan die inzichten uit vanuit liefde en bezorgdheid. Zo worden ze een uitnodiging tot groei.

2. Positieve gevoelens ↔ gedachten

Het is goed te vertrouwen op ervaringen die gepaard gaan met blijvende positieve gevoelens.

Opgelet echter met de **ideeën of inzichten die opkomen naar aanleiding van die deugddoende ervaringen**. Die kunnen goed zijn. Ze kunnen echter ook problematisch zijn. Ze dienen eerst kritisch onderzocht te worden alvorens ze ten uitvoer te brengen.

3. Koelkastprincipe

Je hebt een probleem op je werk, een conflict, een traumatische ervaring. Het eist alle aandacht op. Het koelkastprincipe kan hier helpen: je stopt dat probleem in de koelkast.

Het tijdelijk loslaten van het probleem doet ontdekken dat je niet verplicht bent al je beschikbare tijd te besteden aan dat ene dossier. Je merkt dat er in je leven nog andere belangrijke vragen

zijn. Er komt ruimte voor nieuwe initiatieven. Als je na een tijdje het dossier uit de koelkast haalt, kan de zaak echt veranderd zijn. Soms blijkt ze als het ware verdampt. Het kan zijn dat de vraag nog wel degelijk een vraag blijft, maar minder dwingend. Je kunt er met afstand naar kijken.

4. Niet minder maar meer tijd voor stilte en gebed

Als het niet goed gaat hebben mensen vaak de neiging om wat hen tot rust brengt als eerste te laten vallen.

Ignatius raadt het tegenovergestelde aan. Je hebt nu **méér nood om te drinken aan de bron**. Misschien moet je wel kiezen voor een meer aangepaste vorm van spiritueel voedsel.

5. Niet zwijgen maar spreken

Vervelende gedachten gedijen het best in het **verborgene**. Het is eigen aan bekoringen dat ze doen geloven dat het geen goed idee is er met iemand over te spreken.

Ignatius raadt het tegenovergestelde aan. Vertel een vertrouwenspersoon wat je overkomt. Vaak vermindert het loutere feit van die vervelende gedachten uit te spreken hun obsessionele kracht. De storm gaat luwen.

6. Kiezen voor geduld

Wie in crisis is wil daar zo snel mogelijk uit. De raad die Ignatius geeft gaat hier tegenin: probeer ter plaatse rust te houden. Stel voorheen gemaakte keuzes even niet in vraag. Wacht tot je in rustiger vaarwater komt. Dan kan je onderscheiden wat je te doen staat.

7. Zelf het initiatief nemen om het tij te keren

Je hebt een baaldag, je hebt nergens zin. Negatieve gevoelens doen een mens vaak terugvallen op oppervlakkigheid en gemakzucht. Ignatius raadt aan méér te doen wat we spontaan minder zouden doen.

Ga in tegen je spontane neigingen. Zo baan je de weg voor een terugkeer van het levensverlangen. Dit begint met eenvoudige dingen. Je kan eindelijk jouw bureau in orde brengen, die mand met strijk aanpakken of het gras afrijden. Kleine dingen die zinvol zijn, weinig inspanning vragen en niet kunnen mislukken. Ze geven een bescheiden goed gevoel, een opstapje naar meer.

NIKOLAAS SINTOBIN SJ, NATIONAAL KERKELIJK ASSISTENT

GCL-Vlaanderen www.gclvlaanderen.be

GCL-Berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen en Nederland

Verantwoordelijke uitgever, voorzitter: Ginette Van Bogaert - Galgestraat 3 - 1703 Schepdaal
02/582 24 28 - info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Nikolaas Sintobin, s.j., Singel 448, 1017 AV Amsterdam, Nederland

Redactie GCL-berichten: Nikolaas Sintobin, s.j., Mirjam Meijer, Thea Broens en Riet Smulders.

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €7 (Nederland €8)

GCL-rekeningnummer: IBAN: BE54 4466 6116 7197 - BIB: KREDBEBB

RETRAITE WEEKEND
ST. PAULUS ABDIJ, OOSTERHOUT
20-22- NOVEMBER 2026, GCL NEDERLAND

Beste GCL leden van Nederland en Vlaanderen, Van harte worden jullie uitgenodigd om deel te nemen aan een **retraite**, die in het weekend van vrijdagavond 20 november 19.00 uur tot zondagmiddag 22 november 15.00 uur wordt gehouden en welke door GCL Nederland wordt georganiseerd.

Renate Cauwels heeft toegezegd om de retraite te willen leiden, waarvoor wij haar zeer dankbaar zijn.

Nadere invulling van het programma zal op een later tijdstip worden medegedeeld met daarbij de mogelijkheid voor aanmelding.

De locatie is: *Gemeenschap Chemin Neuf*

Sint Paulus Abdij

Hoogstraat 80

4901 PK Oosterhout. Noord Brabant. NL.

Telefoon: 0031-162 45 19 91

Er staan eenvoudig ingerichte kamers met een wasbak ter beschikking voor 1 á 2 personen. Verdere sanitaire voorzieningen worden gemeenschappelijk gebruikt.

Naast de 3 dagelijks bereide maaltijden staat er tussendoor op verzoek koffie en thee klaar.

Er zijn 2 opties mogelijk voor het verblijf:

- Aankomst vrijdag 20 november voor of na de maaltijd met zondagmiddag vertrek.
- Aankomst zaterdagochtend 21 november met vertrek op zondagmiddag.

De kosten variëren derhalve tussen €125.- c.q. €150.- per persoon.

In de hoop, dat wij velen van jullie mogen begroeten

In hartelijke verbondenheid

Nationaal Team GCL Nederland

Astrid, Remco, Nikolaas, Thea

DE GCL-VLAANDEREN ONTMOETINGS DAG 2026

Lieve tochtgenoten,

Graag wil ik toch nog even getuigen over de sprankels en schittering van deze dag over het verlangen!

We waren met een 60-tal deelnemers, waaronder 5 GCL'ers uit Nederland! In de voormiddag schetste Pieter-Paul ons het in de Geestelijke Oefeningen (GO). Hierbij sloten nog een 50-tal deelnemers aan van 'Voedsel voor onderweg'.

Het verlangen is de rode draad in de GO. Verlangen is dikwijls een lang verhaal, het kan duren om het tot vervulling te zien komen. Het is wel de motor van alles. Het moet uitgezuiverd worden, geordend, gericht worden op de diepte in ons, het oerverlangen dat God in ons heeft gelegd... om Hem, de Liefde, te vin-

den, te vervullen. Dit is soms een moeilijke en lange weg. Verlangen om te verlangen is dan al voldoende. God verlangt naar ons als eerste. Daarom ook zond Hij ons zijn Zoon... de menswording van God.

Daarna hadden we een warm GCL-gemeenschapsmoment. We zagen een mozaïek van namen van de GCL-groepjes, waarin telkens een diep verlangen ligt.

De wereld-GCL heeft een nieuw logo ontworpen, waarin hemel en aarde verbonden worden, en wij 'op weg' zijn. GCL wordt verbonden, als één gemeenschap, ook door zijn ene logo.

Tijdens het lekkere middagmaal was er warme tijd voor ontmoeting.

Dan gingen we aan de slag in 4 werkwinkels. Telkens een andere context waarin het verlangen kan groeien. De echo's waren positief. Ikzelf proefde van het verlangen vanuit zijns-yoga, geleid door Inge(*) . Ons lichaam helpt ons om te vertragen, stil te vallen, om bij onszelf en ons dieper verlangen te komen.

Aansluitend waren er uitwisselgroepjes in de diverse werkwinkels. Zo kon de Geest ons helpen om nog wat sprankels van verlangen te laten opborrelen: de kracht van verbondenheid en gemeenschap, het verlangen ligt in ons, jezelf koesteren en voeden, zoektocht kan duren, het oerverlangen is er het eerst, ...

We hadden een mooie slotviering, met zang en getuigenissen. Als afronder was er nog ontmoetingskansen bij een glaasje.

Dankjewel GCL-bestuur, voor deze prachtige, leerrijke en bemoedigende dag.

Verbonden,
GEERT DUTRY

GEESTELIJK BEGELEIDER VAN GCL-GROEPEN
EMMAÜSGANGER EN GROEPEKE IN CHRISTUS

(*) n.v.d.r. *Inge Willems* van organisatie PuurMatuur - puurmatuur.be

NIEUWE PUBLICATIE

Dankretraite. 31 dagen danken.

Dat is de titel van het nieuwe boek van Nikolaas Sintobin SJ, geschreven samen met influencer Romy Kersten (22,99€).

Het boek biedt je een verrassende ignatiaanse Bijbelse retraite om te (leren) danken in alle aspecten van je leven. Het boek komt uit begin juni.

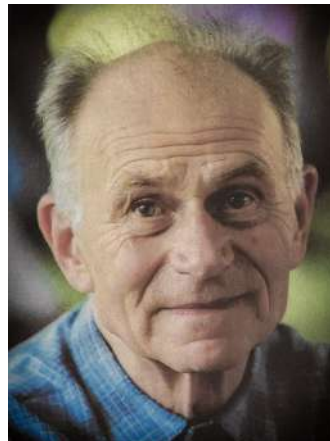
Als je het bestelt via deze link, dan krijgt het Ignatius-huis in Amsterdam een percentje op de verkoop:

https://www.boekenwereld.com/TT?t=12322_12_445523_&r=%2Fgetbook%2Fisbn%2Faddtocart%2Fisbn-9789043545136

WAUTHIER DE MAHIEU, S.J.

(1933 - 2026)

Toen Wauthier afgelopen 1 februari in Mechelen kwam spreken voor onze Leliezondag, zagen wij dat hij lichamelijk niet meer de sterke man van enkele jaren terug was. Stok en rollator waren noodzakelijke vrienden geworden. Maar zij verdwenen letterlijk en figuurlijk

uit zicht zodra hij begon te praten.

Geboeid luisterden wij naar zijn bevlogen uitleg over 'Godsbeelden'. Later nam hij nog deel aan de Eucharistie en de eenvoudige maaltijd die volgde. "Dank jullie wel," mailde hij toen hij weer thuis was, "ik heb ervan genoten!" Het is een dierbare herinnering die des te kostbaarder werd toen wij vijf weken later vernamen dat hij was gestorven.

Wauthier was een bijzondere man. Met hem te zijn, liet niemand onberoerd. Bij een retraite, een bezoek, een wandeling... op vele manieren wist hij te delen van zijn wijsheid en mensen dichterbij zichzelf, God en Jezus te brengen. Kon hij zo goed luisteren, omdat hij zelf een leven lang luisterde naar het Woord van God?

Voor dag en dauw stond hij op om de dag te beginnen met stil gebed bij het tabernakel. Maar vooraleer zich toe te leggen op de ignatiaanse spiritualiteit, volgde hij een andere weg. Ging naar Congo, leefde twee jaar in de brousse met een inheemse stam. Dat maakte hem tot een materieel vrij man die leefde in grote soberheid.

Hij had een hart voor GCL, heeft groepjes opgestart waarvan nu nog drie bestaan: Sira, Wi(j)der en Emmaus. Veel GCL'ers namen deel aan een van zijn 'stapretraites': Cardoner - of Loyolatochten in noord-Spanje; 'met God in de bossen' in Hurtebise...

Wij zijn Wauthier heel erg dankbaar, voor het vele dat hij voor ons heeft gedaan en bidden dat hij moge rusten in de vrede van de Heer.

MIRJAM MEIJER